

Τρέχοντας για να σωθώ

Είμαι η Φρονίμμη, κόρη του Ετέαρχου, βασιλιά της Αξού. Τρέχω να ξεφύγω στο δάσος. Είμαι φοβισμένη. Ακούγονται ήχοι από τριγύρω και νομίζω πως με περικυκλώνουν. Με κυνηγάνε. Δεν ξέρω ποιοι. Ξέρω μόνο ότι τους έχει στείλει η Γορτόνω, η μητριά μου.

Τα πόδια μου σκοντάφτουν σε λασπόκλαδα. Φοβάμαι μην πέσω. Αν πέσω, θα με πιάσουν. Με την άκρη του ματιού μου βλέπω ψηλά δέντρα σαν τέρατα με κλαδιά που μοιάζουν με χέρια. Βλέπω πλάσματα τριγύρω μου που δεν υπάρχουν. Νιώθω ότι με περικυκλώνουν. Ακούω πατημασιές. Μυρίζω καπνό.

Έφυγα από το παλάτι τρέχοντας για να γλιτώσω από τη μητριά μου. Πάντα με ζήλευε και τώρα θέλει να με σκοτώσει. Γι' αυτό έστειλε κάποιους που εμπιστεύεται να με κυνηγήσουν.

Δεν έχω ξαναφύγει ποτέ από το νησί μου. Θέλω να φύγω γιατί μόνο τότε θα είμαι ασφαλής. Θέλω να φτάσω στη θάλασσα, όμως δεν την έχω δει ποτέ. Όσο ζω, βλέπω τα βουνά που πότε είναι άγρια και χιονισμένα και πότε ήμερα με βλάστηση.

Θα μου λείψουν τα βουνά και ο πατέρας μου, που δεν μπορεί να διανοηθεί τι συμβαίνει.

Τρέχω ατελείωτες ώρες. Δεν ακούω πια βαθιά βήματα πίσω μου. Τα διαδρομάκια του βουνού έχουν τελειώσει. Ακούω περίεργους ήχους. Πρώτη φορά τους ακούω στη ζωή μου. Μου θυμίζει τον ήχο από τα ποτάμια του βουνού. Ακολουθώ τον ήχο.

Επιτέλους σαν κάτι να διακρίνω που κουνιέται: η θάλασσα!!! Τρέχω προς τα εκεί. Αντικρίζω ξύλινες στέρνες, πολλές, πάρα πολλές. Έτσι ταξιδεύουν οι έμποροι; Βλέπω πολλούς ανθρώπους. Κάποιος θα βρεθεί να με βοηθήσει για να φύγω από το νησί. Σώθηκα.